T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017/763
KARAR NO : 2017/838
KARAR TR : 25.12.2017

ÖZET: Davacının emeklilik tarihinin yanlış hesaplanarak geç emekli edilmesi nedeniyle uğradığı zarara ilişkin olarak, 26.4.2013 ile emekli olduğu Eylül 2014 tarihleri arasındaki hak ettiği ileri sürülen emekli maaşlarının, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla tazmin edilmesi istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : A.T.
Vekili : Av. E.H.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekili : Av. Ö.B.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin 1982 yılından bu yana aktif olarak çalıştığını, bir dönem vekil öğretmenlik yaptığını, bu sürenin emeklilik hizmetlerine sayılamayacağının davalı kurum tarafından kendisine sözlü olarak bildirildiğini, ancak birlikte vekil öğretmenlik yaptığı arkadaşlarının emeklilik işlemlerinde problem çıkmadığını, bu hizmetlerinin diğer hizmetleri ile birleştirilerek kendilerinin emekli olduklarını belirtmiş, müvekkilinin emeklilik tarihinin yanlış hesaplanması nedeniyle uğradığı zararların tazmini ve 26.4.2013 tarihi ile emekli olduğu Eylül 2014 tarihleri arasında hak ettiğini ileri sürdüğü 1.000,00-TL emekli maaşının fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla yasal faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

İSTANBUL 19. İŞ MAHKEMESİ: 8.9.2015 gün ve E:2015/138, K:2015/363 sayı ile, davacının işlemlerinin 5434 sayılı Kanun uyarınca yapıldığı; yargı yolunun caiz olmadığı; uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gerekçesiyle davanın usulden reddine vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, 26.04.2013 ile emekli olduğu 2014-Eylül tarihleri arasındaki hak ettiğini ileri sürdüğü, emekli maaşlarına istinaden fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 10.000,00-TL tazminatın ödenmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

İstanbul 12. İdare Mahkemesi: 3.2.2017 gün ve E:2015/695, K:2017/200 sayı ile, dava, davacının 1982-83 ve 1985-88 yılları arasında vekil öğretmenlik yaparak emekli sandığı hükümlerine tabi olduğu, vekil öğretmen olarak yapmış olduğu hizmetlerin birleştirilmesi ve emekli olmak için 11.1.2011 tarihinde idareye başvurduğu, SGK Unkapanı SGM tarafından verilen 24.3.2011 tarihli cevabi yazıda, davacının ancak 49 yaşında emekli olacağını bildirerek talebini reddettiği, daha sonra 2014 yılında davacıyla aynı durumda olan kişilerin emekli olduklarının davacı tarafından öğrenilmesi üzerine, idareye tekrar başvurduğu, yapılan inceleme sonucunda hatanın yapıldığının ortaya çıkması üzerine, idare tarafından 24.3.2011 tarihli cevaplarının dikkate alınmaması gerektiği, emeklilik yaşının 47 olduğu ve davacının emekli olabileceğinin 30.9.2014 tarihli belgede söylemesi üzerine, davacının başvurusu ile beraber Eylül 2014 tarihinde emekli edildiği anlaşılmış olup, davacının normalde idarenin hizmet kusuru olmasaydı emekli olacağı Nisan-2013(dahil) tarihi ile emeklilik tarihi olan Eylül-2014 (dahil) (toplam 18 ay) tarihleri arasında emekli maaşını alamadığı anlaşılmış olup, vakti (yaşı) geldiğinde kişilerin emekli edilmesinin gerekli olduğu, kimsenin emekli olma hakkını elde ettiği halde zorla çalıştırılamayacağı, aksi takdirde zararın idare tarafından karşılanması gerekeceğinden, 10.000,00-TL maddi tazminatın davanın açıldığı tarihten itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davacıya ödenmesi gerektiği gerekçesiyle davanın kabulüne karar vermiş, bu karara karşı davalı ve davacı vekillerince istinaf başvurusunda bulunulmuştur.

İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Sekizinci İdare Dava Dairesi: 13.6.2017 gün ve E:2017/525, K:2017/994 sayı ile, davacının Emekli Sandığına tabi hizmetlerinin davalı idarece sayıldığı anlaşıldığından, uyuşmazlığın 5434 sayılı Kanuna tabi hizmetlerinin sayılıp sayılmaması olmayıp, bu hizmetler de dikkate alınarak yaş sınırı itibarıyla 5510 sayılı Yasaya göre yaşlılık aylığı almaya hak kazandığı tarihin hatalı hesaplanmasından kaynaklandığı; bu durumda, idari yargının görev alanına ilişkin 5510 sayılı Yasa'nın 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununa yönelik geçiş hükümleriyle ilgili olmayan, 506 sayılı Yasa hükümleri değerlendirilmek suretiyle çözümlenmesi gereken uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerine ait olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle istinaf başvurularının kabulüne karar vermiştir.

İSTANBUL 12. İDARE MAHKEMESİ: 25.10.2017 gün ve E:2017/1442 sayı ile, idari yargının görev alanına ilişkin 5510 sayılı Yasa'nın 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununa yönelik geçiş hükümleriyle ilgili olmayan, 506 sayılı Yasa hükümleri değerlendirilmek suretiyle çözümlenmesi gereken uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerine ait olduğu sonucuna ulaşıldığından, 2247 sayılı Yasanın 19. maddesi uyarınca görevli mahkemenin belirlenmesi için, Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan

25.12.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının emeklilik tarihinin yanlış hesaplanarak geç emekli edilmesi nedeniyle uğradığı zarara ilişkin olarak, 26.4.2013 ile emekli olduğu Eylül 2014 tarihleri arasındaki hak ettiği ileri sürülen emekli maaşlarının, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, tazmin edilmesi istemiyle açılmıştır.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun "Bu Kanundan önce yürürlükte bulunan sosyal güvenlik kanunlarına tâbi geçen çalışmalar için bağlanacak aylıkların hesabı" başlıklı geçici 2. Maddesinin ilk paragrafında; "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı, 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı, 17/10/1983 tarihli ve 2925 sayılı, bu Kanunla mülga 17/10/1983 tarihli ve 2926 sayılı kanunlara tabi olanlara bağlanacak yaşlılık aylıkları aşağıdaki şekilde hesaplanır:" denilmiş, maddenin (c) fikrasının son bendinde ise, " Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce sigortalı veya iştirakçi olup, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra aylık talebinde bulunanlardan, farklı sosyal güvenlik kurumlarına ya da bu Kanunda belirtilen sigortalılık hallerinden birden fazlasına tabi olanlara aylık bağlanmasına esas alınacak kanun, bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre tespit olunur ve bunlar hakkında, bu Kanunun geçici maddelerindeki hükümler uygulanır. Ancak, bunlardan bu Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına girmeyenlere 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanuna göre 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanması gerekenlerden, bu Kanunun geçici 4üncü maddesi kapsamına girmeyenler için, bu maddenin birinci fikrasının (a) ve (b) bentleri esas alınır. (a) bendi hükümlerinin uygulamasına esas alınacak kanun, bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamında geçen süreler hariç, bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre belirlenir. Bu Kanuna tabi hizmetlerle 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesine tabi sandıklarda geçen hizmetlerin birleştirilmesinde de bu fikra hükümleri esas alınmak suretiyle bu Kanunla mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri uygulanır." hükmüne yer verilmiştir.

5510 sayılı Yasa'nın 106. Maddesinin 5.fikrası ile yürürlükten kaldırılan 24/5/1983 tarihli ve 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun, 1.maddesinde,Kanunun amacının; çeşitli sosyal güvenlik kurumlarına tabi olarak geçen hizmet sürelerinin birleştirilmesi suretiyle ilgililerin sosyal güvenliklerinin sağlanması usul ve esaslarının düzenlenmesi olduğu; 2.maddesinde; Kanunun, T.C. Emekli Sandığına, Sosyal Sigortalar Kurumuna, Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumuna, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20 inci maddesine göre kurulan emekli sandıklarına, tabi çeşitli hizmet süreleri bulunanların emeklilik, malullük, yaşlılık ve bölümleri halinde kendilerine ve hak sahiplerine sağlanacak hakları kapsadığı; 4.maddesinde; kurumlara tabi çeşitli işlerde çalışmış olanların hizmet sürelerinin, aynı tarihlere rastlamamak kaydıyla bu Kanuna göre aylık bağlanmasına hakkazanıldığında birleştirileceği, ancak, hizmet süreleri toplamının aylık bağlanmasına yeterli olmaması halinde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı belirtilmiş; "Aylığı bağlayacak kurum" başlıklı 8.maddesinde; "Birleştirilmiş hizmet süreleri toplamı üzerinden, ilgililere; son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca, hizmet sürelerinin eşit olması halinde ise eşit hizmet sürelerinden sonuncusunun tabi olduğu kurumca, kendi mevzuatına göre aylık bağlanır ve ödenir."

Ancak, malullük, ölüm, 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununa göre yaş haddinden re'sen emekli olma (Ek ibare: 27/1/2000 - 4505/1 md.) süresi kanunla belirlenen vazifelere atanma veya seçilme ve bağlı oldukları kurumun kanunla değiştirilmesi hallerinde ilgililere hizmet sürelerinden sonuncusunun tabi olduğu kurumca,kendi mevzuatına göre aylık bağlanır." Hükmüne; Uygulanacak esaslar" başlıklı 10.maddesinde; "Bu Kanun uyarınca bağlanacak aylıkların ödenmesinde ve kesilmesinde, aylığı bağlayan kurum mevzuatındaki esaslar uygulanır. " Hükmüne yer verilmiş; yine konuyla bağlantılı, mülga 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 60.maddesinde de; yaşlılık aylığından yararlanma esas ve şartlarının neler olduğu belirtilmiştir.

Diğer taraftan, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun "5434 sayılı Kanuna ilişkin geçiş hükümleri" başlıklı Geçici 4. maddesinin birinci fikrasında; "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malûllüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 8/2/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartları haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur. Ancak, 5 ilâ 10 yıl arasında fiili hizmet süresi olan iştirakçilerden dolayı dul ve yetim aylığı almakta olanların, aylık ve diğer ödemeleri, bu Kanunun 32 nci, 34 üncü ve 37 nci maddelerindeki şartları haiz oldukları müddetçe devam edilir." hükmüne, aynı maddenin beşinci fikrasında ise; "Bu madde kapsamına girenlerin aylıklarının bağlanması, artırılması, azaltılması, kesilmesi, yeniden bağlanması, toptan ödemeleri, ilgi devamı, ihya ve borçlanmaları, diğer ödemeler ve yardımlar ile emeklilik ikramiyeleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır ve bu maddenin uygulanmasında mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri ayrıca dikkate alınır. (Ek cümle: 16/06/2010-5797 S.K/10. md.) Ancak, Polis Akademisinde öğrenim görmekte olan öğrencilerin yetim aylıkları bu öğrenimleri süresince kesilmeksizin ödenmeye devam edilir." hükmüne yer verilmiştir.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan

haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun bazı hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Dosyanın incelenmesinden; davacının 1982-83 ve 1985-88 yılları arasında vekil öğretmenlik yaparak emekli sandığı hükümlerine tabi olduğu, ancak daha sonra bütün çalışma hayatını İş Kanunu hükümlerine tabi işçi olarak geçirdiği ve davacının vekil öğretmen olarak yapmış olduğu hizmetlerin de birleştirilmesi suretiyle emekli olmak için 11.01.2011 tarihinde davalı idareye başvurduğu, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı İstanbul Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Unkapanı Sosyal Güvenlik Merkezinin 24.03.2011 tarihli ve 5572161 sayılı cevabi yazısıyla ancak 49 yaşında emekli olacağının bildirilerek davacının talebinin reddedildiği, daha sonra 2014 yılında davacıyla aynı durumda olan kişilerin emekli olduklarının davacı tarafından öğrenilmesi üzerine, idareye tekrar başvurduğu, aynı Dairenin 22.12.2014 gün ve 18.729.756 sayılı yazısıyla davacının emekli sandığı hizmetlerinin 1.11.1982 tarihinde başlamış ve tamamının emeklilik hesaplamasında ilave edilmiş olduğu, emeklilik şartının 25 yıl, 47 yaş, 5150 gün olup, yaş şartını 2013 yılında tamamladığı ve 2013 yılında tahsis talebi olmadığından 30.9.2014 tarihli tahsis talebine istinaden 1.10.2014 tarihinden itibaren emekli aylığının bağlandığının davacıya bildirildiği; davacının, emeklilik tarihinin yanlış hesaplanması nedeniyle 26.4.2013 tarihi ile emekli olduğu Eylül 2014 tarihi arasında hak ettiği ileri sürülen emekli maaşlarının tazmini istemiyle bu davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, 2829 sayılı Kanun'un 8. maddesinde, hizmet birleştirmesinde son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca kendi mevzuatına göre aylık bağlanacağının ve ödeneceğinin kurala bağlandığı, bu kapsamda davacının da son yedi yıllık fiili hizmet süresinin çoğunu Sosyal Sigortalar Kurumuna tabi işyerinde geçirdiği; dolayısıyla, sigortalılık süresinin başlangıcı ve yaşlılık aylığı bağlanmasına yönelik talebinin de bu kapsamda değerlendirildiği ve davacının Emekli Sandığına tabi hizmetlerinin davalı idarece sayılarak hizmet birleştirmesi ile yaşlılık aylığı bağlanması talebinin 506 sayılı Yasa uyarınca yapıldığı; dava konusu işlemin ise emeklilik tarihinin yanlış hesaplanması nedeniyle uğradığı zararların tazminine ilişkin olduğu dolayısıyla; idari yargının görev alanına ilişkin 5510 sayılı Yasa'nın 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununa yönelik geçiş hükümleriyle ilgili olmayan, 506 sayılı Yasa hükümleri değerlendirilmek suretiyle çözümlenmesi gereken uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerine ait olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu dolayısıyla, İstanbul 12. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile İstanbul 19. İş Mahkemesince verilen 8.9.2015 gün ve E:2015/138, K:2015/363 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İstanbul 12. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile İstanbul 19. İş Mahkemesince verilen 8.9.2015 gün ve E:2015/138, K:2015/363 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 25.12.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Suna
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT